

ΟΜΟΣΠΟΝΔΙΑ ΣΩΦΡΟΝΙΣΤΙΚΩΝ ΥΠΑΛΛΗΛΩΝ
ΕΛΛΑΔΟΣ

**ΣΥΝΤΑΞΙΟΔΟΤΙΚΕΣ ΡΥΘΜΙΣΕΙΣ
ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΕΡΓΑΖΟΜΕΝΟΥΣ ΣΤΙΣ ΦΥΛΑΚΕΣ
ΚΑΙ ΤΑ ΙΔΡΥΜΑΤΑ ΑΓΩΓΗΣ**

ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΣ 2012

ΠΡΟΣ:

**ΤΟ ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΗΣ ΟΜΟΣΠΟΝΔΙΑΣ ΣΟΦΡΟΝΙΣΤΙΚΩΝ
ΥΠΑΛΛΗΛΩΝ ΕΛΛΑΔΑΣ**

Σχετικά με το συνταξιοδοτικό καθεστώς των εργαζομένων σε καταστήματα κράτησης μετά την ψήφιση του ν. 4093/2012 αναφέρουμε τα ακόλουθα:

A. 1. Το δεύτερο εδάφιο της υποπερίπτωσης εε΄ της περίπτωσης β΄ της παραγράφου 3 του άρθρου 56 του πδ 169/2007, όπως αντικαταστάθηκε με την υποπαράγραφο Β2, περ. ζ του άρθρου 1 του ν. 4093/2012 ορίζει ότι:

«Για το προσωπικό εσωτερικής φύλαξης και εξωτερικής φρούρησης των γενικών, ειδικών και θεραπευτικών καταστημάτων κράτησης και των ιδρυμάτων αγωγής ανηλίκων, που θεμελιώνει δικαίωμα σύνταξης από 1.1.2013 και μετά η σύνταξη καταβάλλεται ακέραια με τη συμπλήρωση του 60ου έτους της ηλικίας τους ή με τη συμπλήρωση τριάντα επτά (37) ετών συντάξιμης υπηρεσίας ανεξαρτήτως ορίου ηλικίας.»

2. Από την ανωτέρω μεταβολή και από το σύνολο των διατάξεων που ρυθμίζουν το συνταξιοδοτικό καθεστώς του φυλακτικού προσωπικού των καταστημάτων κράτησης [άρθρο 1, παράγραφος 1, περίπτωση α) του π.δ. 169/2007 και άρθρο 56 παράγραφος 3, περίπτωση β) υποπερίπτωση εε) του π.δ. 169/2007] προκύπτει ότι:

α. Το προσωπικό εσωτερικής φύλαξης των γενικών, ειδικών και θεραπευτικών καταστημάτων κράτησης και των ιδρυμάτων αγωγής ανηλίκων, που θεμελιώνει δικαίωμα σύνταξης έως 31.12.2012, δηλαδή το φυλακτικό προσωπικό που συμπληρώνει 25 έτη συνολικής συντάξιμης υπηρεσίας (στην οποία περιλαμβάνεται ο συντάξιμος χρόνος στη φύλαξη και σε άλλα ασφαλιστικά ταμεία και οι αναγνωρισμένοι πλασματικοί χρόνοι όπως αναλύεται κατωτέρω), μπορεί να λάβει τη σύνταξή του οποτεδήποτε ανεξαρτήτως ορίου ηλικίας.

β. Το προσωπικό εσωτερικής φύλαξης των γενικών, ειδικών και θεραπευτικών καταστημάτων κράτησης και των ιδρυμάτων αγωγής ανηλίκων, που θεμελιώνει δικαίωμα σύνταξης μετά την 1.1.2013, δηλαδή το φυλακτικό προσωπικό που συμπληρώνει 25 έτη συνολικής συντάξιμης υπηρεσίας (στην οποία περιλαμβάνεται ο συντάξιμος χρόνος στη φύλαξη και σε άλλα ασφαλιστικά ταμεία και οι αναγνωρισμένοι πλασματικοί χρόνοι όπως αναλύεται κατωτέρω), μπορεί να λάβει τη σύνταξή του μόνο με τη συμπλήρωση του 60ου έτους της ηλικίας του ή με τη συμπλήρωση τριάντα επτά (37) ετών συντάξιμης υπηρεσίας ανεξαρτήτως ορίου ηλικίας.

3. Η διάταξη του άρθρου 15, παρ. 3, περίπτωση β) και ε) σε συνδυασμό με το τέλος της περίπτωσης η) του π.δ. 169/2007 παραμένει σε ισχύ, δηλαδή στο προσωπικό φύλαξης φυλακών και στους παιδονόμους των αναμορφωτικών καταστημάτων που έχουν συμπληρώσει 20 έτη πραγματική υπηρεσία, προσαυξάνεται η σύνταξή τους κατά 3/35 του μηνιαίου συντάξιμου μισθού του.

Β. Για το διοικητικό προσωπικό ισχύουν οι γενικές διατάξεις που ισχύουν για όλους τους δημοσίους υπαλλήλους. Προσοχή στη διάταξη με την οποία δίνεται η δυνατότητα συνταξιοδότησης στο 58^ο έτος της ηλικίας τους για όσους διοικητικούς υπαλλήλους είχαν συμπληρώσει 25ετή συντάξιμη υπηρεσία έως και την 31-12-2010. Επίσης, όσοι υπάλληλοι είχαν συμπληρώσει 25ετή συντάξιμη υπηρεσία έως και την 31-12-2010, διατηρούν το δικαίωμα να συνταξιοδοτηθούν με 37 έτη υπηρεσίας ανεξαρτήτως ορίου ηλικίας.

Γ. Επειδή πολλοί υπάλληλοι μας ερωτούν για την αναγνώριση πλασματικών ετών σας παραθέτω το σημείωμα της υπ' αριθμ. 13725/0092/26 Ιανουαρίου 2011 Εγκυκλίου του Γενικού Λογιστηρίου του Κράτους για την αναγνώριση πλασματικών ετών:

« IV. ΠΛΑΣΜΑΤΙΚΟΣ ΧΡΟΝΟΣ ΠΑΙΔΙΩΝ (παρ. 12)

Γενικά

Για πρώτη φορά στη συνταξιοδοτική νομοθεσία του Δημοσίου θεσπίζεται η αναγνώριση συντάξιμου χρόνου για κάθε παιδί. Ο χρόνος αυτός ανέρχεται σε ένα (1) έτος για το πρώτο παιδί, σε δύο (2) επί πλέον έτη για το δεύτερο παιδί και σε δύο (2) έτη για το τρίτο παιδί. Από το τέταρτο παιδί και πάνω δεν αναγνωρίζεται πλασματικός χρόνος.

Σε κάθε περίπτωση η αναγνώριση του ανωτέρω χρόνου δεν αφορά υπαλλήλους που έχουν αποχωρήσει από την υπηρεσία πριν την 21-07-2010 (ημερομηνία έναρξης ισχύος των σχετικών διατάξεων) αφού στο άρθρο 19 του Ν.3865/2010 που αναφέρεται στην έκταση εφαρμογής των διατάξεων του νόμου αυτού, δεν υπάρχει τέτοια πρόβλεψη.

Αν και ο εν λόγω χρόνος αναφέρεται στις σχετικές διατάξεις ως «πλασματικός» λογίζεται ισοδύναμος με τις λοιπές θεμελιωτικές συντάξιμες υπηρεσίες, αφού τόσο η προσθήκη της σχετικής διάταξης στο άρθρο 11 του Π.Δ. 169/2007, όσο και ο σκοπός για τον οποίο θεσπίστηκε και τον οποίο εξυπηρετεί δεν επιτρέπει διαφορετική ερμηνεία. Άρα δεν θα πρέπει να συγχέεται με τις εκπεφρασμένες σε 35α ή 50ά προσαυξήσεις του Συνταξιοδοτικού Κώδικα (άρθρο 15 του Π.Δ. 169/2007).

Οι προαναφερόμενες ρυθμίσεις δεν έχουν εφαρμογή για όσους έχουν θεμελιώσει συνταξιοδοτικό δικαίωμα την 31-12-2010 αφού οι διατάξεις του Ν.3865/2010 σε συνδυασμό με αυτές της παρ. 7 του άρθρου Μόνου του Ν. 3847/2010, ρητά προβλέπουν ότι, για τα πρόσωπα που έχουν θεμελιώσει συνταξιοδοτικό δικαίωμα μέχρι την 31-12-2010, δεν έχουν εφαρμογή οι διατάξεις του νέου νόμου και εξακολουθούν γι' αυτά να ισχύει ό,τι ίσχυε πριν το νέο ασφαλιστικό νόμο. Επομένως αφού για τα εν λόγω πρόσωπα, δεν περιλαμβάνονταν στις προϋποθέσεις συνταξιοδότησής τους (θεμελίωση δικαιώματος κλπ), αναγνώριση και προσμέτρηση πλασματικού χρόνου παιδιών, η διάταξη της παρ. 12 για την αναγνώριση/προσμέτρηση πλασματικού χρόνου παιδιών δεν αφορά τα πρόσωπα (γονείς) που έχουν ήδη θεμελιώσει

συνταξιοδοτικό δικαίωμα μέχρι 31-12-2010. Άλλωστε για τα πρόσωπα αυτά δεν διαψεύδεται καμία συνταξιοδοτική προσδοκία.

Ο χρόνος παιδιών δεν επηρεάζει σε καμία περίπτωση τη μισθολογική εξέλιξη του υπαλλήλου αφού δεν συνιστά πραγματική δημόσια υπηρεσία.

Διευκρινίσεις:

α) Η αναγνώριση πλασματικού χρόνου αφορά παιδιά που βρίσκονται εν ζωή.

β) Ο χρόνος αυτός λαμβάνεται υπόψη για τη θεμελίωση του συνταξιοδοτικού δικαιώματος και για την προσαύξηση της σύνταξης με την προϋπόθεση να έχει συμπληρώσει ο/η υπάλληλος 15ετή πραγματική δημόσια υπηρεσία. Ως δημόσια υπηρεσία νοείται η υπηρεσία που έχει διανυθεί στο Δημόσιο, σε ΟΤΑ ή σε ΝΠΔΔ (στην Ελλάδα ή σε Χώρα μέλος της Ε.Ε.), με οποιαδήποτε σχέση εργασίας δημοσίου ή ιδιωτικού δικαίου (π.χ. μονίμου υπαλλήλου, υπαλλήλου με θητεία, υπαλλήλου με ΣΕΙΔΑΧ, υπαλλήλου με ΣΕΙΔΟΧ, ημερομισθίου κλπ).

γ) Το δικαίωμα αναγνώρισης του χρόνου αυτού μπορεί να ασκηθεί και από τους δύο γονείς, αφού από καμιά διάταξη του νόμου δεν περιορίζεται η άσκηση του δικαιώματος σε έναν από τους δύο γονείς. Το αντίθετο θα συνιστούσε παραβίαση της συνταγματικής αρχής της ισότητας αφού θα επεφύλασσε διαφορετική μεταχείριση έναντι του νόμου σε πρόσωπα που τελούν υπό τις ίδιες συνθήκες.

Υπενθυμίζουμε ότι παρόμοια «διάκριση» των συζύγων στο παρελθόν για το οικογενειακό επίδομα που αποτελεί «παρακολούθημα» της σύνταξης και όχι «κύρια» παροχή κρίθηκε ως αντισυνταγματική θέτοντας σε δικαστικές περιπέτειες επί μακρόν όλη τη Δημόσια Διοίκηση και τους ενδιαφερόμενους.

δ) Σε περίπτωση όμως που ο/η υπάλληλος (γονέας) έχει χρόνο ασφάλισης και σε άλλο φορέα κύριας ασφάλισης ο πλασματικός χρόνος για παιδί ή για παιδιά αναγνωρίζεται ως συντάξιμος σε έναν μόνο φορέα κατ' επιλογή.

Άρα, όταν ο/η υπάλληλος (γονέας) είναι ήδη συνταξιούχος του άλλου φορέα θα ζητείται βεβαίωση για το αν έχει αναγνωρίσει ή όχι πλασματικό χρόνο παιδιού/παιδιών στον φορέα από τον οποίο έχει συνταξιοδοτηθεί.

ε) Ο χρόνος παιδιών μπορεί μεν να συνιστά, εφόσον αναγνωρισθεί, συντάξιμο χρόνο/χρόνο ασφάλισης, επειδή όμως δεν είναι χρόνος ασφάλισης που αντιστοιχεί σε χρόνο υπηρεσίας (ημέρες εργασίας/ασφάλισης) δεν συνυπολογίζεται στην απαιτούμενη 5ετία τακτικού - μονίμου υπαλλήλου (1500ημέρες εργασίας/ασφάλισης) που πρέπει να έχει συμπληρωθεί στις περιπτώσεις όπου το Δημόσιο ως απονέμων φορέας εφαρμόζει τις διατάξεις περί διαδοχικής ασφάλισης.

στ) Ο αναγνωριζόμενος πλασματικός χρόνος για τα παιδιά, όσον αφορά τη θεμελίωση του συνταξιοδοτικού δικαιώματος, με ό,τι αυτό συνεπάγεται, αντιμετωπίζεται συνταξιοδοτικά με τον ίδιο τρόπο που αντιμετωπίζεται για τους άνδρες υπαλλήλους ο χρόνος της στρατιωτικής θητείας (με διαφοροποίηση μόνο ως προς την καταβολή εισφοράς εξαγοράς του χρόνου αυτού).

ζ) Ο/η υπάλληλος μπορεί να αναγνωρίσει και μέρος του συνολικού χρόνου που δικαιούνται να αναγνωρίσει (σε μήνες).

η) Μετά την εκτέλεση της σχετικής αναγνωριστικής πράξης από την αρμόδια Διεύθυνση Συντάξεων, η πράξη αυτή δεν ανακαλείται ούτε τροποποιείται ως προς τον αναγνωριζόμενο με αυτή χρόνο. Μπορεί πάντως ο/η υπάλληλος που έχει αναγνωρίσει μέρος του συνολικού χρόνου που δικαιούται, να ζητήσει με νέα αίτησή του την αναγνώριση του επί πλέον χρόνου που επιθυμεί.

Διαδικασία αναγνώρισης

α) Η αναγνώριση του πλασματικού χρόνου απαιτεί την καταβολή εκ μέρους του γονέα εισφοράς εξαγοράς με ασφάλιστρο 6,67% (όση είναι και η εισφορά του υπαλλήλου για την κύρια σύνταξη) που υπολογίζεται επί των συνταξίμων αποδοχών του όπως αυτές έχουν διαμορφωθεί κατά το χρόνο υποβολής της σχετικής αίτησης. Ως συντάξιμες αποδοχές λαμβάνονται υπόψη εκείνες επί των οποίων διενεργείται κράτηση για κύρια σύνταξη.

Το ποσό της εισφοράς εξαγοράς προκύπτει από τη σχέση:

Εισφορά εξαγοράς = (Συντάξιμες αποδοχές) X 6,67% X μήνες (που θα αναγνωρισθούν).

β) Για τον αναγνωριζόμενο χρόνο εκδίδεται αναγνωριστική πράξη από την αρμόδια Διεύθυνση Συντάξεων μετά από αίτηση του γονέα συνοδευόμενη από τα απαραίτητα δικαιολογητικά (Σχετικό έντυπο αίτησης συνοδεύει ως συνημμένο την παρούσα εγκύκλιο).

Η πράξη αυτή υπόκειται στα ένδικα μέσα του άρθρου 66 του Π.Δ. 169/2007.

γ) Η αίτηση από τον γονέα, μπορεί να υποβληθεί οποτεδήποτε ακόμα και κατά τη συνταξιοδότηση αφού από καμία διάταξη του νόμου δεν προβλέπεται η υποβολή της σχετικής αίτησης εντός συγκεκριμένης προθεσμίας.

V. Άρθρο 17

1. ΑΝΑΓΝΩΡΙΣΗ ΧΡΟΝΟΥ ΣΠΟΥΔΩΝ (παρ. 1)

Γενικά

Για πρώτη φορά στην συνταξιοδοτική νομοθεσία του Δημοσίου θεσπίζεται η αναγνώριση ως συνταξίμων των ετών σπουδών του/της υπαλλήλου για την απόκτηση του πρώτου πτυχίου.

Η δυνατότητα αυτή παρέχεται μόνο στους υπαλλήλους που θεμελιώνουν συνταξιοδοτικό δικαίωμα μετά την 01-01-2011 και αφορά τόσο τους «παλαιούς» όσο και τους «νέους» ασφαλισμένους. Άρα οι σχετικές διατάξεις δεν αφορούν όσους έχουν θεμελιώσει συνταξιοδοτικό δικαίωμα μέχρι την 31-12-2010, καθώς και όσους έχουν αποχωρήσει ήδη από την υπηρεσία πριν την ως άνω ημεροχρονολογία (και στις δύο περιπτώσεις).

Η προσθήκη των σχετικών με την αναγνώριση των ετών σπουδών διατάξεων στο άρθρο 11 του Π.Δ. 169/2007 καθώς και ο χαρακτηρισμός του «χρόνου σπουδών» ως χρόνου πραγματικής συντάξιμης υπηρεσίας τον καθιστά ισοδύναμο με τις λοιπές θεμελιωτικές συντάξιμες υπηρεσίες και ως εκ τούτου λαμβάνεται υπόψη τόσο για τη θεμελίωση του συνταξιοδοτικού δικαιώματος, όσο και για τον υπολογισμό – προσαύξηση της σύνταξης.

Διευκρινίσεις:

α) Η θεμελίωση συνταξιοδοτικού δικαιώματος με την αναγνώριση/προσμέτρηση ετών σπουδών σε καμιά περίπτωση δεν ανατρέχει πριν την 01-01-2011.

β) Ο αναγνωριζόμενος χρόνος σπουδών δεν επηρεάζει σε καμιά περίπτωση την μισθολογική εξέλιξη του υπαλλήλου αφού δεν συνιστά πραγματική δημόσια υπηρεσία.

γ) Χρόνος σπουδών που συμπίπτει με συντάξιμο χρόνο/χρόνο ασφάλισης δεν μπορεί να αναγνωρισθεί συντάξιμος με βάση τις διατάξεις του άρθρου αυτού, δηλ. υπάλληλος ο/η οποίος/α απέκτησε το πτυχίο κατά τη διάρκεια της υπηρεσίας/εργασίας του/της, με ασφάλιση, μπορεί να αναγνωρίσει μόνο εκείνο το χρόνο από τις σπουδές του/της που δεν συμπίπτει με το χρόνο εργασίας/ασφάλισής του/της.

δ) Απαραίτητη προϋπόθεση για να προβεί ο/η υπάλληλος σε αναγνώριση ως συντάξιμων των ετών σπουδών είναι να έχει συμπληρώσει υπηρεσία 12 ετών (όχι κατ' ανάγκη δημόσια). Επομένως στην υπηρεσία αυτή συνυπολογίζεται, προκειμένου για τους άνδρες και ο χρόνος της στρατιωτικής θητείας (με ή χωρίς εξαγορά κατά περίπτωση), όχι όμως και ο πλασματικός χρόνος των παιδιών, για την αναγνώριση του οποίου, απαραίτητη προϋπόθεση, σύμφωνα με τα προαναφερόμενα στην ενότητα του άρθρου 6 της εγκυκλίου αυτής, είναι η συμπλήρωση 15ετούς πραγματικής δημόσιας υπηρεσίας.

ε) Ως χρόνος σπουδών λογίζεται ο κατά περίπτωση απαιτούμενος χρόνος σπουδών για την απόκτηση ενός μόνο πτυχίου ανώτερης ή ανώτατης σχολής της ημεδαπής ή της αλλοδαπής. Ο εν λόγω χρόνος (διάρκεια σπουδών) είναι αυτός που προβλέπεται από τον οργανισμό ή από τη νομοθεσία που διέπει την λειτουργία της κάθε Σχολής κατά το χρόνο της αποφοίτησης και εκφράζεται μόνο σε ακέραια χρόνια.

στ) Υπάλληλος που διαθέτει περισσότερα του ενός πτυχία, μπορεί να αναγνωρίσει ως χρόνο σπουδών το χρόνο που απαιτείτο για την απόκτηση του πτυχίου που χρησιμοποίησε για να διορισθεί ή να μεταταγεί ή να ενταχθεί στη

θέση που κατέχει, δηλ. στις περιπτώσεις αυτές ο χρόνος δεν υπολογίζεται αθροιστικά.

ζ) Ως χρόνος σπουδών λογίζεται επίσης και ο χρόνος εκείνος που διανύθηκε μετά τη συμπλήρωση του 17ου έτους της ηλικίας του/της υπαλλήλου σε μέση επαγγελματική σχολή και οδήγησε στην απόκτηση πτυχίου που χρησίμευσε για την πρόσληψη/διορισμό του/της υπαλλήλου.

η) Προκειμένου για υπαλλήλους με πτυχίο ΤΕΙ ως χρόνος σπουδών λογίζεται και το εξάμηνο της πρακτικής άσκησης που απαιτείται κατά το χρόνο της αποφοίτησής του/της για την απόκτηση του πτυχίου.

θ) Χρόνος σπουδών που συμπίπτει με συντάξιμο χρόνο/χρόνο ασφάλισης δεν μπορεί να αναγνωρισθεί ως συντάξιμος με τις διατάξεις του άρθρου αυτού.

ι) **Ειδικά, προκειμένου για τις νοσηλεύτριες** (μαίες, επισκέπτριες αδερφές, αδερφές νοσοκόμες) θα μπορούν και αυτές που θεμελιώνουν δικαίωμα μετά την 01-01-2011 να μπορούν να αναγνωρίσουν τα κατά περίπτωση απαιτούμενα για την κτήση του πτυχίου τους (ακέραια) έτη σπουδών, εφόσον το πτυχίο αυτό χρησίμευσε για την πρόσληψη/τον διορισμό τους.

Στις περιπτώσεις αυτές δεν θα μπορούν να τύχουν διπλού ευεργετήματος αναγνωρίζοντας ως συντάξιμο τον ίδιο χρόνο και με τις διατάξεις του άρθρου 12 παρ. 1 περίπτ. μθ του Π.Δ. 169/2007 (Κώδικας Πολιτικών και Στρατιωτικών Συντάξεων) ως χρόνο πρακτικής άσκησης κατά την διάρκεια της φοίτησης στις οικείες Σχολές.

Αν πάλι επιλέξουν ν' αναγνωρίσουν ως συντάξιμο το χρόνο της πρακτικής τους άσκησης κατά την διάρκεια της φοίτησης τους στις οικείες Σχολές δεν θα έχουν το δικαίωμα να προβούν σε αναγνώριση ως συντάξιμου του συμπίπτοντος με τον χρόνο αυτό, χρόνου σπουδών.

Τα παραπάνω είναι αυτονόητο ότι ισχύουν και για εκείνες που το πτυχίο της νοσηλεύτριας (μαίες, επισκέπτριες αδερφές, αδερφές νοσοκόμες) χρησίμευσε για την πρόσληψη/τον διορισμό τους στην Δευτεροβάθμια ή στην Τριτοβάθμια Εκπαίδευση.

Παραδείγματα:

α) Έτσι υπάλληλος με πτυχίο Παιδαγωγικής Ακαδημίας, που αποφοίτησε όταν ο χρόνος σπουδών σ' αυτήν για την απόκτηση του πτυχίου ήταν διετής (2), μπορεί να αναγνωρίσει ως χρόνο σπουδών μόνο δύο (2) χρόνια (κατ' ανώτατο όριο), ανεξάρτητα αν προέβη στη συνέχεια σε «εξομοίωση πτυχίου» και όχι τέσσερα (4) που είναι ο απαιτούμενος χρόνος σπουδών για την απόκτηση πτυχίου μετά την ένταξη των Παιδαγωγικών Ακαδημιών ως Τμημάτων στα ΑΕΙ.

β) Υπάλληλος άνδρας πτυχιούχος ΑΕΙ με τρία (3) ενήλικα παιδιά είχε 16 χρόνια υπηρεσίας μέχρι 31-12-2010. Ο εν λόγω υπάλληλος μπορεί να αναγνωρίσει πέντε (5) πλασματικά έτη για τα τρία (3) παιδιά και τέσσερα (4) έτη σπουδών επειδή με την αναγνώριση του πλασματικού χρόνου για τα παιδιά, αν και έχει συμπληρώσει 21 χρόνια την 31-12-2010, λογίζεται ότι η θεμελίωση του δικαιώματός του ως τρίτεκνος, γεννήθηκε από 01-01-2011, οπότε είναι επιτρεπτή και η αναγνώριση των ετών σπουδών. Σε περίπτωση αποχώρησής του από την υπηρεσία, η σύνταξή του θα υπολογισθεί με βάση το συνολικό χρόνο (πραγματικό και αναγνωριζόμενο) και θα είναι πληρωτέα άμεσα, εφόσον έχει συμπληρώσει και το 52ο έτος της ηλικίας του. (σχετ. η ενότητα της εγκυκλίου αυτής για τους υπαλλήλους με τρία (3) παιδιά).

γ) Υπάλληλος πτυχιούχος (ΑΕΙ ή ΤΕΙ) με ανήλικο παιδί το 2011 και 21, ή 22, ή 23, ή 24 έτη συνολικής συντάξιμης υπηρεσίας ασφάλισης, μπορεί να αναγνωρίσει, τουλάχιστον, χρόνο τεσσάρων (4), ή τριών (3) ή δύο (2) ετών ή ενός (1) έτους, αντίστοιχα. Κατ' αυτό τον τρόπο ο/η εν λόγω υπάλληλος λογίζεται ότι συμπλήρωσε 25ετία, άρα θεμελίωσε συνταξιοδοτικό δικαίωμα, το έτος 2011 και κατ' ακολουθία το ισχύον στην περίπτωσή του/της όριο ηλικίας συνταξιοδότησης θα είναι το 52ο έτος. Ανάλογη συλλογιστική θα ακολουθηθεί και για τις περιπτώσεις εκείνες που μαζί με τον πλασματικό χρόνο η θεμελίωση του συνταξιοδοτικού δικαιώματος θα συντελεστεί το έτος 2012, οπότε το όριο ηλικίας συνταξιοδότησης θα είναι το 55ο έτος.

2. ΑΝΑΓΝΩΡΙΣΗ ΛΟΙΠΩΝ ΥΠΗΡΕΣΙΩΝ

A. Χρόνος εκπαιδευτικής άδειας (παρ.1)

Για τα πρόσωπα που θεμελιώνουν συνταξιοδοτικό δικαίωμα μετά την 01-01-2011 από τον χρόνο της εκπαιδευτικής άδειας που τυχόν έχουν λάβει μπορεί να αναγνωρισθεί ως συντάξιμος χρόνος δύο ετών ανεξάρτητα από τον συνολικό χρόνο που διήρκεσε η εκπαιδευτική τους άδεια.

Εξυπακούεται, ότι για τα πρόσωπα που έχουν θεμελιώσει συνταξιοδοτικό δικαίωμα μέχρι 31-12-2010 εξακολουθούν να έχουν εφαρμογή οι διατάξεις του άρθρου 11 παρ.6 του π.δ.169/2007, όπως ισχύουν μετά την τροποποίησή τους με τις διατάξεις της παρ.6 του άρθρου 4 του Ν.3408/2005, οι οποίες δεν έχουν καταργηθεί ή τροποποιηθεί και σύμφωνα με τις οποίες θεωρείται ως συντάξιμος χρόνος πραγματικής υπηρεσίας ο χρόνος της εκπαιδευτικής άδειας μέχρι μια πενταετία.

Από τους χρόνους που αναφέρονται στο άρθρο 17 (έτη σπουδών, εκπαιδευτική άδεια, άδεια άνευ αποδοχών ανατροφής παιδιού ηλικίας μέχρι 6 ετών) συναθροιζομένου και του χρόνου της στρατιωτικής θητείας (προκειμένου για άνδρες υπαλλήλους) ο/η υπάλληλος μπορεί να αναγνωρίσει κατ' ανώτατο όριο:

- τέσσερα (4) έτη εφόσον θεμελιώσει συνταξιοδοτικό δικαίωμα εντός του 2011.
- πέντε (5) έτη εφόσον θεμελιώσει συνταξιοδοτικό δικαίωμα εντός του 2012.
- έξι (6) έτη εφόσον θεμελιώνει συνταξιοδοτικό δικαίωμα εντός του 2013 και - επτά (7) έτη εφόσον θεμελιώνει συνταξιοδοτικό δικαίωμα μετά την 01-01-2014.

Ο μέχρι 5 έτη πλασματικός χρόνος παιδιών που μπορεί ν' αναγνωρισθεί ως συντάξιμος είναι προφανές ότι δεν υπάγεται στους ως άνω περιορισμούς, αφού δεν περιλαμβάνεται στους χρόνους που αναφέρονται στο άρθρο 17.

B. Χρόνος άδειας άνευ αποδοχών ανατροφής παιδιού (παρ.3)

Με τις διατάξεις της παρ.3, διευρύνεται η δυνατότητα αναγνώρισης ως συντάξιμου του χρόνου άδειας άνευ αποδοχών ανατροφής παιδιού ηλικίας μέχρι 6 ετών, αφού πλέον θα μπορεί να αναγνωρίζεται ως συντάξιμος χρόνος, ο χρόνος που

προβλέπεται από τις εκάστοτε ισχύουσες διοικητικές διατάξεις και όχι μόνο ο χρόνος που μπορούσε να αναγνωριστεί ως συντάξιμος με βάση συγκεκριμένες συνταξιοδοτικές διατάξεις.

Ο χρόνος της άδειας άνευ αποδοχών ανατροφής παιδιού δεν πρέπει να συγχέεται με τον πλασματικό χρόνο παιδιών του άρθρου 6, ο οποίος σχετίζεται αποκλειστικά με την ύπαρξη και μόνο παιδιού/παιδιών.

Οι διατάξεις που αναφέρονται στην αναγνώριση ως συντάξιμου του χρόνου άδειας ανατροφής παιδιού και του χρόνου εκπαιδευτικής άδειας, αφορούν τόσο τους «παλαιούς» όσο και τους «νέους» ασφαλισμένους.

3. ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΑ ΑΝΑΓΝΩΡΙΣΗΣ

α) Η αναγνώριση των ανωτέρω χρόνων (σπουδών, άδειας άνευ αποδοχών ανατροφής παιδιού, εκπαιδευτικής άδειας) μπορεί να λάβει χώρα μετά την υποβολή σχετικής αίτησης από τον/την υπάλληλο που υποβάλλεται στην αρμόδια Δ/ση Συντάξεων, συνοδευόμενη από τα απαραίτητα δικαιολογητικά (επισυνάπτονται σχετικά έντυπα αιτήσεων).

β) Η αίτηση από τον/την υπάλληλο μπορεί να υποβληθεί οποτεδήποτε, δηλαδή είτε ενώ ο/η υπάλληλος είναι στην ενέργεια είτε κατά τη συνταξιοδότηση, ακόμα και μετά από αυτή, στην τελευταία όμως αυτή περίπτωση εντός της προθεσμίας που τάσσει η συνταξιοδοτική νομοθεσία (βλ. άρθρο 22 παρ.21 του Π.Δ. 169/2007), αφού οι σχετικές διατάξεις δεν ορίζουν κάτι διαφορετικό.

γ) Η αναγνώριση ως συνταξίμων των ανωτέρω χρόνων απαιτεί την καταβολή εκ μέρους του/της υπαλλήλου εισφοράς εξαγοράς με ασφάλιστρο 6,67% επί των συνταξίμων αποδοχών, όπως αυτές έχουν διαμορφωθεί κατά το χρόνο υποβολής της σχετικής αίτησης.

Ως συντάξιμες αποδοχές λαμβάνονται υπόψη εκείνες επί των οποίων διενεργείται κράτηση για κύρια σύνταξη.

δ) Το ποσό της εισφοράς εξαγοράς προκύπτει επίσης από την σχέση:

Εισφορά εξαγοράς = Συντάξιμες αποδοχές x 6,67% x έτη που θα αναγνωρισθούν.

ε) Για τον αναγνωριζόμενο χρόνο εκδίδεται αναγνωριστική πράξη από την αρμόδια Δ/ση Συντάξεων, η οποία υπόκειται στα ένδικα μέσα του άρθρου 66 του Π.Δ. 169/2007.»

Είμαι στη διάθεσή σας για οιοσδήποτε περαιτέρω πληροφορίες.

ΑΘΗΝΑ 5-12-2012,
Μετά τιμής
Καλαματιανός Διονύσης